

28 Septembrie

Duminica a XVIII-a după Cincizecime. A pescuirii minunate.

Preacuviosul părinte Hariton Mărturisitorul

UTRENIA

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție. Împărate ceresc...

Poporul: Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum...
Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...

Preotul: Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!

Preotul: Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:
nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinatorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.

Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.

Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.

A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.

Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,

Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsât peste mine mâna Ta.

Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsitu-m-a tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădăjduit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aștept,
și durerea mea înaintea mea este pururea.
Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
și nemângâiat sunt pentru păcatul meu.
Iar dușmanii mei trăiesc și s-au întărit mai mult
decât mine
și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.
Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,
pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumbat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

în revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întu întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.

Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.

Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.

Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întreagă,
întins-am către Tine mâinile mele.

Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?

Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?

Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?

Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.

Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?

Amărât sunt eu și într-o necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.

Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeu! mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătăți pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,
Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, întru adevărul Tău,
auzi-mă, întru dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a într-un întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit într-un mine spiritul meu,
într-un mine s-a tulburat inima mea.

Adușu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.

Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.

Degradă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.

Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.

Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.

Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.

Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.

Învăță-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.

Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.

Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,
și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.

Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)
Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste, să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea,

Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeu nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeu nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta, poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele

dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeu, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întinerie, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind îmblânzit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomeneste, Doamne, într-o mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului,

și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomeneste, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomeneste, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțelegător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeuul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la

Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomeneste, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dânsii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau

cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutător puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicilor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viața sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și în pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea

mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurările, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvân-tătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră,

întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeu cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeu nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

***Preotul:** Cu pace Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru sfânt locașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 7

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
binecuvântat este, cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 3. **Nu** voi muri, ci voi fi viu, și voi spune
lucrurile Domnului.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
binecuvântat este, cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 4. **Piatra**, pe care nu au socotit-o ziditorii,
aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul
s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
binecuvântat este, cel ce vine întru numele
Domnului.**

Apoi:

Troparul Învierii, glas 7

Stricat-ai cu Crucea Ta moartea, deschis-ai
tâlharului raiul; plângerea purtătoarelor de mir ai
schimbat-o, și apostolilor a propovădui le-ai
poruncit, că ai înviat, Hristoase Dumnezeule,
dăruind lumii mare milă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Troparul Preacuviosului, glas 8

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul
cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai

făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minuni, Hariton, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Născătoarei. Al Învierii, glas 8

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdad, Bunule; Care cu moartea pe moarte ai prădat și învierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni. Îndurate; primește pe Născătoarea de Dumnezeu, care Te-a născut pe Tine și care se roagă pentru noi, și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

Preotul: **Iară** și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne**, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Apără**, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **Doamne**, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Pe** preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-

Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Primul rând de Sedelne, glas 7

Viața în mormânt a zăcut și pecetea pe piatră s-a pus, ca pe un împărat adormit ostașii au păzit pe Hristos și îngerii L-au mărit ca pe un Dumnezeu fără de moarte, și femeile au strigat: Înviat-a Domnul, dând lumii mare milă.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Cel ce cu îngroparea Ta cea de trei zile ai prădat moartea, și pe omul cel stricat cu scularea Ta cea purtătoare de viață l-ai înviat Hristoase Dumnezeule ca un iubitor de oameni, mărire Ție.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Pe Cel ce S-a răstignit pentru noi și a înviat Hristos Dumnezeu, și a surpat puterea morții, neîncetat roagă-L de Dumnezeu Născătoare Fecioară, ca să mântuiască sufletele noastre.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Al doilea rând de Sedelne, glas 7

Pecetluit fiind mormântul, viață din groapă ai răsărit Hristoase Dumnezeule, și ușile fiind încuiate, înaintea ucenicilor ai stat, Învierea tuturor, Spirit drept printr-înșii înnoindu-ne nouă, după mare mila Ta.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

La mormânt au alergat femeile cu lacrimi, mir purtând și ostașii străjuindu-Te pe Tine, Împăratul tuturor, au grăit între ele: Cine va prăvăli nouă piatra? Înviat-a Îngerul sfatului celui mare călcând moartea, Atotputernice Doamne, mărire Ție.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Bucură-te ceea ce ești plină de daruri de Dumnezeu Născătoare Fecioară, limanul și folosirea neamului omenesc, că din tine S-a întrupat Mântuitorul lumii; că una ești Maică și Fecioară pururea binecuvântată și preamărită. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască pace la toată lumea.

După Sedelnele Octoiului, se poate pune Polieleul și Mărimurile Preacuviosului, fără Mărire... Și acum... și îndată Binecuvântările Învierii.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineată Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsle a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Inchinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-ai îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoiul glasului 7

Cel ce ai luat chipul nostru și ai răbdat Crucea trupește, mântuiește-mă cu învierea Ta, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

După Ipacoiul glasului 7, se pot pune Sedelnele Preacuviosului... Mărire... Sedealna după Polieleu... Și acum... Sedealna Născătoarei.

Antifoanele glasului 7

Antifonul I

Robia Sionului dintru înșelăciune ai întors-o, și pe mine Mântuitorule mă viază, scoțându-mă din robia patimii.

Cel ce seamănă în austru rele pătimiri, posturi cu lacrimi, Acesta va secera mănunchi de bucurie ale hranei vieții celei deapănarea.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt, izvorul dumnezeieștilor vistierii, din care este înțelepciunea, înțelegerea, frica, Aceluia lauda, mărirea, cinstea și puterea.

Antifonul II

De n-ar zidi Domnul casa sufletului, în deșert ne-am osteni, că fără de Acela nici lucrarea nici cuvântul nu se săvârșește.

Pentru rodul pântecelui sfinții, prin mișcarea Spiritului, odrăslesc dogme părintești ale moștenirii fiești.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt împreună toate sunt, că mai-nainte de toate este Dumnezeu, Domnia tuturor, lumină neapropiată, viață a tuturor.

Antifonul III

Cei ce se tem de Domnul căile vieții aflând, acum și pururea se vor ferici, cu mărire nestricată.

Împrejurul mesei tale ca niște odrasle văzând pe fii tăi, bucură-te și te veselește, aducându-i pe aceștia lui Hristos, începătorule al turmei.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt este adâncul darurilor, bogăția măririi, adânc mare de judecăți, ca întocmai mărit cu Tatăl și cu Fiul este, și cinstit.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 7

Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu, uita pe săracii Tăi până în sfârșit.

Stih: **M**ărturisi-mă-voi Ție, Doamne cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu, uita pe săracii Tăi până în sfârșit.

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: **C**ă sfânt ești Dumnezeul nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și

Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 7

Toată suflarea să laude pe Domnul. — **Toată** suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: **Și** pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-te spre noi, (**de 3 ori.**)

Preotul: **Î**nțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: **Și** spiritului tău.

Preotul: **D**in Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Luca, citire:

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: **S**ă luăm aminte.

**Evanghelia de rând a Duminicii se citește
din Altar**

**Evanghelia Învierii a V-a. Evanghelia după
Luca (24, 12-35)**

În vremea aceea Petru, ridicându-se, a alergat la mormânt și, aplecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând. Și a plecat, mirându-se în sine de cele întâmplare. Și, iată, doi dintre ei mergeau, în aceeași zi, la un sat care era departe de Ierusalim ca la șaizeci de stadii, al cărui nume era Emaus. Și aceia vorbeau între ei despre toate întâmplările acestea. Și, pe când vorbeau și se întrebau între ei, însuși Isus, apropiindu-Se, mergea împreună cu ei. Dar ochii lor erau ținuti ca să nu-L cunoască. Atunci El le-a zis: Ce sunt cuvintele acestea pe care le schimbați unul cu altul în drumul vostru și de ce sunteți triști? Și, răspunzând cel al cărui nume era Cleopa, a zis către El: Tu singur ești străin în Ierusalim și nu știi cele ce s-au întâmplat în el zilele acestea? Și El le-a zis: Care? Iar ei I-au răspuns: Cele despre Isus Nazarineanul, Care era Profet puternic în faptă și în cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a întregului popor; cum L-au osândit la moarte și L-au răstignit arhieriei și mai-marii noștri. Noi, însă, sperăm că El este Cel ce avea să răscumpere pe Israel; și, cu toate acestea, a treia zi este astăzi de când s-au petrecut acestea. Dar și niște femei dintr-ale noastre ne-au înspăimântat, ducându-se dis-de-diminează la mormânt și, negăsind trupul Lui, au venit zicând că au văzut arătare de îngeri, care le-au spus că El este viu. Iar unii dintre noi s-au dus la mormânt și au găsit așa precum spusese ră femeile, dar pe El nu L-au văzut. Atunci El a zis către ei: O, nepricepuților și zăbavnicilor cu inima ca să credeți toate câte au spus profeții!

Nu trebuia, oare, ca Hristos să pătimească acestea și să intre în mărirea Sa? Și începând de la Moise și de la toți profeții, le-a tâlcuit lor din toate Scripturile cele scrise despre El. Și s-au apropiat de satul unde se duceau, iar El Se făcea că merge mai departe. Dar ei Îl rugau stăruitor, zicând: Rămâi cu noi, că este spre seară și s-a plecat ziua. Și a intrat să rămână cu ei. Și, când a stat împreună cu ei la masă, luând El pâinea, a binecuvântat și, frângând, le-a dat lor. Atunci s-au deschis ochii lor și L-au cunoscut; dar El S-a făcut nevăzut de lângă ei. Și au zis unul către altul: Oare nu ardea în noi inima noastră când ne vorbea pe cale și când ne tâlcuia Scripturile? Și, ridicându-se în ceasul acela, s-au întors la Ierusalim și au găsit adunați pe cei unsprezece și pe cei ce erau împreună cu ei, care ziceau că a înviat cu adevărat Domnul și S-a arătat lui Simon. Și ei au spus cele petrecute pe cale și cum a fost cunoscut de ei la frângerea pâinii.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o laudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeuul nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a

venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeuule, după mare mila Ta,
și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge
fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea
și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc
și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am greșit
și ce este rău înaintea Ta am făcut,
Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale
și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput
și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;
cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.
Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.
Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.
Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.
Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.
Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;

arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;

inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, într-o bunăvoință Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;

atunci vor aduce pe altarul Tău vițeii.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive,
șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu,
milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila ta, și
după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile
noastre.

Stihiră, glas 6

Înviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale Preacuviosului părinte Hariton Mărturisitorul și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: **D**oamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

CANOANELE

Canonul Învierii glasului 7, din Octoih.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu, din Octoih.

Canonul Preacuviosului, din Minei, glas 4.

Catavasiile Născătoarei de Dumnezeu, glas 4.

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 7

Irmos:

Cu voia Ta, Doamne într-o învârtosare pământească s-a schimbat firea apelor cea mai-nainte lesne vărsătoare, pentru aceasta neudat pedestru trecând Israel, cântă Ție cântare de biruință.

Osânditu-s-a tirania morții prin lemn cu moartea Ta cea nedreaptă, fiind Tu osândit Doamne, pentru aceasta domnul întinericului pe Tine nebiruindu-Te, după dreptate s-a izgonit.

Iadul de Tine apropiindu-se, și cu dinții neputând să sfărâme trupul Tău, la fălci s-a zdrobit. Pentru aceasta Mântuitorule, dezlegând durerile morții, ai înviat a treia zi.

A Născătoarei:

Dezlegatu-s-au durerile strămoșei Eva, că scăpând de dureri, fără ispită bărbătească ai născut. Pentru aceasta arătat Născătoare de Dumnezeu știindu-te preacurată, toți te mărim.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Fecioară, care ai născut Adâncul milostivirii, luminează sufletul meu cu strălucirea ta cea purtătoare de lumină, ca după vrednicie să laud adâncul minunilor tale.

Cuvântul, văzându-ne răniți cu săgeata păcatului, ca un făcător de bine spre noi S-a milostivit. Drept aceasta Cel mai presus de

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fără de sămânță cu voința Tatălui de la Dumnezeuiescul Spirit, pe Fiul lui Dumnezeu ai zămislit, și cu trup l-ai născut, pe Cel din Tatăl fără de mamă, și pentru noi din tine fără tată.

Cântarea I a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Deschide-voi gura mea și se va umple de Spirit, și cuvânt voi răspunde Împărătesei Maici, și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 7

Irmos:

Cela ce ai întărit din început cerurile cu cuvântul Tău cel atotputernic Doamne Mântuitorule, și cu Spiritul cel atotlucrător și dumnezeiesc toată puterea lor, pe piatra cea neclintită a mărturisirii Tale mă întărește.

Tu suindu-Te pe lemn pentru noi, durere ai răbdat de voie îndurate Mântuitorule, și ai suferit rană de pace pricinuitoare și de mântuire

credincioșilor, prin care Milostive toți ne-am
împăcat cu Părintele Tău.

Tu Hristoase m-ai curățit de rană pe mine cel
rănit la suflet de mușcarea balaurului, și mi-ai
arătat lumină mie celui ce zăceam dedemult întru
întuneric și în stricăciune, că prin Cruce în iad
pogorându-Te, împreună m-ai înviat.

A Născătoarei:

Pentru rugăciunile Maicii Tale celei neispitite de
bărbat dă pace lumii Mântuitorule, și poporului
dăruiește-i biruință asupra vrăjmașilor, și mării
Tale celei nespuse învrednicește pe cei ce Te
măresc pe Tine.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Balaurul târându-se, din Eden pe mine cu
pofta în Dumnezeirii amăgindu-mă, m-a aruncat
în pământ. Iar Cel milostiv și din fire milostiv
îndurându-Se, m-a îndumnezeit, sălășluindu-Se
în pântecele tău Maică Fecioară și asemănându-Se
mie.

Binecuvântat este rodul pântecelui tău Fecioară
Născătoare de Dumnezeu bucuria tuturor, că ai
născut bucurie la toată lumea și veselie cu

adevărat, care risipește întristarea păcatului,
Mireasă a lui Dumnezeu.

Viață veșnică și lumină Născătoare de
Dumnezeu Fecioară și pace ne-ai născut nouă,
care războiul oamenilor cel de demult către Tatăl
și Dumnezeu, l-a potolit cu credința și cu
mărturisirea darului.

Canonul Preacuviosului

Veselească-se de tine, turma cea
cuvântătoare a ucenicilor tăi Preacuvioase,
împărtășindu-se luminii tale.

Gândul cel trupesc, ca pe un pricinuitor
vrăjmășiei împotriva lui Dumnezeu, l-ai supus
Spiriului vieții Preacuvioase Haritone.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Surpat-ai ca David, cu toată arma Spiritului,
puterea cea înțeleghătoare a lui Goliat celui de altă
seminție, Preacuvioase Haritone.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tu numai singură te-ai făcut celor de pe pământ pricinuitoare bunătăților celor mai presus de fire. Pentru aceasta strigăm către tine: Bucură-te Maica lui Dumnezeu.

**Cântarea a III-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești izvorul cel viu și îmbelșugat, care s-au împreunat ție ceată sufletească, întărește-i întru Dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **Pe** preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o

dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeuul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Preacuviosului, glas 2

Pe nevoitorul buneii credințe, și pe râvnitorul adevărului, astăzi toți credincioșii cu cântări și cu laude să-l mărim; pe Hariton păstorul și dascălul, și luminătorul lumii cel preacuvios; căci se roagă Domnului pentru noi toți.

Icosul Preacuviosului

Pe acest mare între cuvioși luminătorul Iconiei, pe fericitul dumnezeiescul Hariton, credincioșii întru laude să-l mărim, și cu cântări ca cu niște flori capul lui să-l încununăm. Că negura deșertăciunii a risipit, cu care împreună și toată lucrarea demonilor a omorât. Pentru aceasta a suferit osteneli, și a luat cu adevărat răsplătirile. Deci pe acesta lăudându-l să-l cinstim, pe luminătorul lumii cel preacuvios; căci se roagă Domnului, pentru noi toți.

Sedealna Preacuviosului, glas 4

Cu cuvinte ai împodobit Biserica lui Hristos, cu fapte ai cinstit pe cea după chipul lui Dumnezeu, Haritone fericite. Căci înțelepciunea cea dintru tine a strălucit în lume, strălucind prin credință darurile vindecărilor. Pentru aceasta cu dragoste prăznuim sfântă pomenirea ta.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Născătoarei, glas 4

Fecioară preacurată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cel mai presus de ființă, împreună cu Cuvioșii roagă-L neîncetat, iertare de greșeli și îndreptare vieții, mai înainte de sfârșit să ne dea nouă, celor ce cu credință și cu dragoste, după datorie te lăudăm pe tine, ceea ce una ești prealăudată.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 7

Irmos:

Auzit-am taina iconomiei Tale, Hristoase Dumnezeule, a Celui ce sânurile părintești nu le-ai lăsat, și pe pământ Te-ai coborât și Te-am preamărit, Unule, Iubitorule de oameni.

Spatele Său l-a dat spre bățai, Cel ce S-a întrupat

din Fecioară; greșind robul, S-a bătut Stăpânul cel nevinovat, dezlegând păcatele mele.

Stând la judecată înaintea judecătorilor celor fărădelege, ca un osândit Se face vinovat, și cu mână de țărână se lovește peste obraz, Cel ce a zidit pe om ca un Dumnezeu, și pământul îl judecă cu dreptate.

A Născătoare:

Ca o Maică cu adevărat a lui Dumnezeu roagă pe Făcătorul și Fiul tău cu totul fără prihană, să mă îndrepteze la limanul mântuirii al măritei voii Lui.

Canonul Născătoare de Dumnezeu

Prealăudată, ceea ce aleasă toată și bună te-ai arătat lui Dumnezeu, mai-nainte de zidire, cu strălucirea vărsării tale de lumină, pe cei ce te laudă, luminează-i.

Pe Dumnezeu oamenilor L-ai născut Curată, întrupat din curate sângiurile tale, pe Cel ce mântuiește de păcate multe, pe cei ce te laudă cu

dragoste și te cinstesc pe tine Maică Fecioară.

Firea cea cuvântătoare jertfește acum cu sfințenie Celui ce a răsărit din tine Prealăudată, învățându-se taina cea negrăită a nașterii tale, Preafericită.

Canonul Preacuviosului

Prin ostenelile înfrânării omorând dezmierdările cele ce te robeau, după cuviință ai fost îmbrăcat cu omorâre purtătoare de viață, mai-nainte de sfârșitul tău, Haritone.

Grijile lumești cele ce sugrumă sufletul, cu înțeleaptă purtare de grijă, ca pe niște spini le-ai ars, Haritone fericite.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Încununatu-te-au pe tine darurile, cu cunună de martir a împărăției lui Hristos, Haritone! Căci ai stins beția înșelăciunii, Fericite.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Nașterea ta negrăită s-a arătat, Născătoare de Dumnezeu, singură curată și binecuvântată. Pentru aceasta căzând către tine, strigăm: Bucură-te!

**Cântarea a IV-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Sfatul cel neînțeles și Dumnezeiesc, al Întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, Profetul Avacum avându-l în minte, a strigat: Mărire Puterii Tale, Doamne.

**Canonul Învierii
Cântarea V, glas 7**

Irmos:

Noapte neluminoasă necredincioșilor ești Hristoase, iar credincioșilor luminare întru desfătarea dumnezeieștilor Tale cuvinte. Pentru aceasta la Tine alerg și laud Dumnezeirea Ta.

Pentru robii Tăi Te-ai vândut Hristoase, și ai răbdat lovire pricinuitoare de mântuire celor ce-Ți cântă: La Tine alerg și laud Dumnezeirea Ta.

Cu dumnezeiască puterea Ta, Hristoase, prin slăbiciunea trupului pe cel tare l-ai surpat și pe mine biruitor morții Mântuitorule, prin înviere m-ai arătat.

A Născătoarei:

Pe Dumnezeu L-ai născut Maică curată, întrupat din tine cu dumnezeiască cuviință, Prealăudată, pentru că n-ai cunoscut pat bărbătesc, ci din Spiritul Sfânt ai născut.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Scară văzând Iacob întărită spre înălțime, chipul tău celei neispitite de nuntă, cu taină s-a învățat, că prin tine Dumnezeu cu oamenii S-a împreunat, Preacurată Stăpână.

Mântuire veșnică prin tine Fecioară acum aflând, cu osârdie strigăm către tine : Bucură-te Mireasă dumnezeiască, și de lumina ta bucurându-ne Prealăudată, cu cântări te laudăm.

Pe tine una Mirele în mijlocul spinilor crin aflându-te Fecioară, strălucind cu strălucirea

curăției și cu lumina fecioriei, ceea ce ești cu totul fără prihană, Mireasă te-a luat.

Canonul Preacuviosului

Tu Preacuvioase, cu adevărat te-ai arătat neîntinată oglindă a luminii strălucirii celei de sus, Haritone preafericite.

Tu Preacuvioase, cu îndoite daruri strălucești, că cu rănilor chinurilor, și cu durerile sihăstriei te-ai luminat întru buna-credință.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Tu Preacuvioase, din pruncie căutând înțelepciunea cea dumnezeiască te-ai arătat doctor sufletelor, preafericite Haritone.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe tine armă nebiruită asupra vrăjmașilor te punem înaintea; pe tine anghiră și nădejde mântuirii noastre te avem, mireasă a lui Dumnezeu.

**Cântarea a V-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Spăimântatu-s-au toate de Dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate și ai născut pe Fiul cel fără de ani, Ceea ce dăruiești mântuire tuturor celor ce te laudă.

Canonul Învierii

Cântarea VI, glas 7

Irmos:

Cel ce înot în valul grijilor lumești și mă înec de păcatele cele împreună înotătoare, și la fiara cea stricătoare de suflet mă arunc, ca Iona Hristoase strig Ție, dintru adâncul cel purtător de moarte scoate-mă.

Adușu-și-au aminte de Tine sufletele cele încuiate și lăsate în iad ale dreptilor, și de la Tine mântuire cereau, pe Care prin Cruce Hristoase le-ai dat, la cei dedesubt venind ca un milostiv.

Spre casa ta cea însuflețită și nefăcută de mâini, care se stricase cu patimile, a privi iarăși ceata apostolilor s-a deznădăjduit, ci mai presus de nădejde închinându-se, pretutindenea înviat Te-a

propovăduit.

A Născătoarei:

Chipul negrăitei nașterii tale, ceea ce ești cu totul fără prihană, Fecioară, Mireasă dumnezeiască, care a fost pentru noi, cine din oameni va putea să-l spună? Că Dumnezeu Cuvântul necuprins fiind, împreunându-Se cu tine trup din tine S-a făcut.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Chipurile legii și profețiile profeților arătat mai-nainte te-au vestit, Curată, că vrei să naști pe Făcătorul de bine a toată zidirea, pe Cel ce a făcut bine în multe feluri și în multe chipuri, celor ce te laudă cu credință.

Pe Adam cel întâi zidit, carele cu sfatul ucigătorului de oameni s-a înstrăinat dedemult de dumnezeiasca desfătare a raiului, tu cea neispită de nuntă iarăși l-ai întors, născând pe Cel ce ne-a mântuit pe noi din călcarea poruncii.

Cel ce cu dumnezeiască voie și cu puterea cea ziditoare toate le-a alcătuit din ce n-au fost, din

pântecele tău, Curată, a ieșit și pe cei dintru
întunericul morții cu strălucirile cele prea
dumnezeiește stăpânitoare i-a luminat.

Canonul Preacuviosului

Nu pe nisip, ci pe Hristos temei punând, ai
zidit deasupra fapta bună, Părinte cea mai cinstită
decât aurul, și te-ai făcut lăcaș al Preasfintei
Treimi.

Organ răutății se cunoaște a fi șarpele, dar
fiind biruit de faptele tale cele bune de Dumnezeu
purtătorule Haritone, din dreapta Pronie
răsplătește celor nedrepti.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Nimic nu te-a despărțit pe tine de
dragostea lui Hristos, nici trupul cel chinuit,
nici hotărârea morții cea îngrozitoare, ca pe
unul ce te desfătai întru lauda lui Dumnezeu,
preafericite.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

O minune mai nouă decât toate minunile!
Că Fecioara fără ispită bărbătească, zămisbind
în pânțele pe Cel ce cuprinde toate, nestrâmt
L-a încăput.

Cântarea a VI-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Înțelepții lui Dumnezeu, care faceți acest
praznic dumnezeiesc și cu totul lăudat, al Maicii
lui Dumnezeu, veniți să batem din mâini, mărint
pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne
rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne
păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata,
mărita Doamna noastră de Dumnezeu-
Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți
sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și
toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o
dăm.*

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Învierii

Nu va mai putea încă stăpânia morții cu puterea să țină pe oameni, că Hristos S-a coborât sfărâmând și stricând puterile ei. Legat este iadul, profeții cu un glas se bucură, sosit-a Mântuitorul, zicând celor ce erau în credință: Ieșiți credincioșilor la înviere.

Icosul Învierii

Cutremuratu-s-au jos cele de desubt astăzi, iadul și moartea de Unul din Treime; pământul s-a clintit și portarii iadului văzându-Te s-au spăimântat; iar zidirea toată cu profeții bucurându-se cântă Ție cântare de biruință, Mântuitorului nostru Dumnezeu, Celui ce ai stricat acum puterea morții. Să glăsuim și să strigăm către Adam și către cei din Adam: Lemnul pe acesta iarăși l-a băgat în rai; ieșiți credincioșilor la înviere.

În această lună, în ziua a douăzeci și opta, pomenirea Preacuviosului părinte Hariton Mărturisitorul.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Hristoase, Dumnezeuul nostru, îndură-Te de noi și ne mântuiește! Amin.

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 7

Irmos:

Cuptorul, cel ce ardea cu foc de demult, tinerii izvorător de rouă l-au arătat, pe unul Dumnezeu laudându-L și zicând: Cel preaînălțat Dumnezeuul părinților, și preamărit.

Prin lemn s-a omorât Adam de voie, neascultare făcând, însă cu ascultarea lui Hristos iarăși s-a înnoit, că pentru mine S-a răstignit Fiul lui Dumnezeu cel preamărit.

Pe Tine, Hristoase, Cel ce ai înviat din mormânt, toată zidirea Te laudă, că Tu celor din iad viață le-ai înflorit, morților înviere, celor dintru întuneric lumină, Cel ce ești preamărit.

A Născătoarei:

Bucură-te fiica lui Adam celui stricat: Bucură-te una Mireasă a lui Dumnezeu: Bucură-te prin care stricăciunea s-a gonit ceea ce ai născut pe Dumnezeu. Pe Care roagă-L Curată, să ne mântuim noi toți.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Pe tine Fecioară ceea ce ți-ai agonisit podoabă în multe feluri poleită, te-a iubit Ziditorul tău și Domnul cel preaînălțat, Dumnezeul părinților și preamărit.

Se curățește Fecioară, Isaia cărbunele de demult primindu-l, cu închipuire pe Cel născut din tine văzându-L, pe Dumnezeul părinților Cel preaînălțat și preamărit.

Chipurile dedemult ale dumnezeieștii nașterii tale dumnezeieștii profeții văzându-le cu bucurie lăudând strigau: Cel preaînălțat Dumnezeul părinților și preamărit.

Canonul Preacuviosului

Asemănându-te tinerilor lui Avraam celor din cuptor, cu râvna buneii credințe ai călcat pe tirani, de Dumnezeu purtătorule, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeuul meu și Domnul.

Pe tine cel ce erai întru arsurile ispitelor ca într-un cuptor, dumnezeiescul Dar cel dătător de rouă, din Cer te-a cercetat Preacuvioase, cel ce strigai: Bine ești cuvântat Dumnezeuul meu și Domnul.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Ca unul ce erai rănit de dumnezeiască dragostea Treimii, Aceleia i-ai zidit lăcașuri întocmai la număr, care cântă; Bine ești cuvântat în Biserica măririi Tale, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Bucură-te Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești sfințit lăcaș dumnezeiesc al Celui Preaînalt, căci prin tine s-a dat bucuria celor ce

strigă: Binecuvântată ești tu între femei,
Preacurată Stăpână.

Cântarea a VII-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Înțelepții lui Dumnezeu făpturii nu s-au
închinat, ci numai Făcătorului; și groaza focului
bărbătește călcând-o, se bucurau, cântând:
Prealăudate Dumnezeul părinților noștri și
Doamne, bine ești cuvântat.

Canonul Învierii
Cântarea VIII, glas 7

Irmos:

Rugul cel nears împreunădu-se cu focul în
Sinai, pe Dumnezeu cunoscut L-a făcut lui Moise
celui zăbavnic la limbă și gângav, și pe cei trei
tineri râvna lui Dumnezeu cântăreți nebiruiți de
foc i-a arătat. Toate lucrurile Domnului pe
Domnul lăudați, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Preacuratul Miel cel cuvântător junghiindu-Se
pentru lume, au încetat prinoasele cele după lege
și ca un Dumnezeu fără de păcat, pe aceasta a
curățit care strigă pururea: Toate lucrurile
Domnului pe Domnul lăudați, și-L preaînălțați

întru

toți

vecii.

Nefiind fără de stricăciune mai-nainte de patimă, trupul nostru cel luat de Făcătorul după patimă și după înviere, neapropiat de stricăciune s-a alcătuit, și pe cei muritori îi înnoiește, care strigă: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați și-L preaînălțați întru toți vecii.

A Născătoarei:

A ta curăție cea cu totul fără prihană Fecioară spurcăciunea și uriciunea lumii o a curățit și te-ai făcut pricină împăcării noastre către Dumnezeu Preacurată. Pentru aceasta Fecioară toate lucrurile te binecuvântăm, și te preaînălțăm întru toți vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Prin strălucirea nașterii tale cu străină cuviință lumea ai luminat, de Dumnezeu Născătoare, că pe Cel cu adevărat Dumnezeu în brațele tale L-ai purtat, pe Cel ce luminează pe credincioșii care strigă pururea: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați și-L preaînălțați

întru

toți

vecii.

Lăudăm Curată cu bunăcredință pântecele tău, care a încăput negrăit pe Dumnezeu întrupat, pe Cel ce a dat tuturor credincioșilor lumina cunoștinței de Dumnezeu, celor ce strigă pururea: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cu razele luminii tale fă în chipul luminii pe cei ce te laudă pe tine Născătoare de Lumină, Maica lui Dumnezeu Curată, că cort al Luminii te-ai arătat, care luminezi cu lumina pe cei ce strigă pururea: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați-L, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Canonul Preacuviosului

Arzându-te la piept fără de dreptate Preacuvioase, ai ars înșelăciunea, iar tu nears ai rămas, prin lucrarea Dumnezeiescului Spirit și ai îndemnat spre buna-credință pe popoare să cânte: Binecuvândați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Dezbrăcându-te de omul cel vechi, cu adevărat te-ai îmbrăcat întru Hristos, și cu rănilile tale ai biruit pe ținătorul întunericii, și cu veselie strigai: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu.

Făcându-te cu adevărat ucenic lui Pavel Haritone, ai urmat urmelor lui Preacuvioase, și te-ai arătat îndreptător călugărilor, făcându-te îndemnător faptei bune, tuturor celor ce strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fecioară Preacurată, numai tu întru toate neamurile, te-ai arătat Maică lui Dumnezeu. Tu te-ai făcut lăcaș Dumnezeirii ceea ce ești cu totul fără prihană, nearzându-te de focul Luminii celei neapropiate. Pentru aceasta toți pe tine bine te cuvântăm, Marie a lui Dumnezeu mireasă.

Cântarea a VIII-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Stih: Să lăudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preainălțându-L întru toți vecii.

Pe tinerii cei binecredincioși în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum împlinită; pe toată lumea o ridică să-Ți cânte Ție: pe Domnul, lucrurile, lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Preotul: **Pe** Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: **Mărește**, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: **Că** a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 3:** Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 4:** Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 5:** Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăți și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai

născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 6:** Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 7

Irmos:

Ceea ce nu prin ispitirea stricăciunii ai purtat în pânțe și Cuvântului, Celui întrutot meșter trup i-ai împrumutat, Maică neispită de bărbat Fecioară de Dumnezeu Născătoare, lăcașul Celui nesuferit, încăperea Celui nemărginit, a Făcătorului tău, pe tine te mărim.

Toți cei cu socoteli străine, care adăugați Dumnezeirii patimă, astupați-vă gurile, că pe Domnul măririi răstignit cu trupul și nerăstignit cu firea cea dumnezeiască, ca pe Unul în două firi

Cei ce ați lepădat învierea trupurilor, la mormântul lui Hristos venind, învățați-vă, că a murit și iarăși s-a sculat trupul Dătătorului de viață, spre încredințarea învierii celei de apoi, pe care
nădăjduim.

A Treimii:

Nu Treime a dumnezeirilor ci a Fețelor, nici Unime a Fețelor, ci a Dumnezeirii cinstind, tăiem pe cei ce o despart pe Aceasta, și amestecăm iarăși pe cei ce îndrăznesc a face amestecare împotriva Acesteia, pe Care o mărim.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

De bucurie veșnică și de veselie pricinuitoare nouă te-ai arătat pururea Fecioară Curată, care ai purtat în pânțece pe Mântuitorul, pe Cel ce mântuiește cu adevărul și cu Spiritul cel dumnezeiesc pe cei ce-L cinstesc ca pe un Dumnezeu.

Cântând David strămoșul tău Preacurată, pe

tine chivot al dumnezeieştii sfinţenii te numeşte,
care mai presus de fire ai încăput pe Dumnezeu
cel ce şade în sânurile cele părinteşti pe Care
neîncetat credincioşii Îl mărim.

Cu adevărat mai presus de toată zidirea eşti,
Fecioară, că pe Ziditorul tuturor trupeşte L-ai
născut nouă. Pentru aceasta ca o Maică a însuşi
Stăpânului porţi stăpâneşte asupra tuturor
biruinţa.

Canonul Preacuviosului

Nici mormântul cel pricinuit de uitare,
n-a putut să acopere faptele tale cele bune,
Preacuvioase Haritone. Căci pomenirea ta cea
veşnică, ca soarele a strălucit; pe care după
vrednicie o mărim.

Săvârşind pomenirea ta cea de peste ani,
să râvnim prin fapte bune, purtătorului de
Dumnezeu Hariton, şi cu dânsul să strigăm: Pe
Tine Te mărim întreit Sfinte.

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit,

Toţi credincioşii să ne închinăm unimii
dumnezeieştii Fiinţe, şi Treimii feţelor, în

ipostasuri neamestecate, Celei întocmai puternice și întocmai cinstite; pe Care bine cinstindu-o, o mărim.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Bucură-te și te veselește mireasa marelui Împărat, ceea ce luminat privești la frumusețea mirelui tău, care strălucește mai mult decât aurul și mai mult decât lumina soarelui.

Cântarea a IX-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Tot neamul omenesc să salte cu Spiritul, fiind luminat; și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, lăudând mărită prăznuire a Maicii lui Dumnezeu și să strige: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeuul nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a V-a. A Învierii

Viața și calea Hristos, din morți înviind, împreună cu Cleopa și cu Luca a călătorit, de care a și fost cunoscut în Emaus, întru frângerea pâinii; ale căror suflete și inimi erau arzânde, când le grăia lor pe cale, și le tâlcuia Scripturile ce erau

despre el; cu care să strigăm: a înviat, și s-a arătat și lui Petru.

A Născătoarei de Dumnezeu

Laud îndurarea ta cea nemăsurată, Făcătorul meu. Că pe tine însuți te-ai micșorat, ca să te cobori și să mântuiești firea omenească cea înrăutățită; și Dumnezeu fiind, ai suferit, din curată Fiica lui Dumnezeu a te face asemenea mie, și până la iad a te coborî, vrând, Cuvinte, să mă mântuiești, pentru rugăciunile celei ce te-a născut, Stăpâne preamilostive.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii, glas 7, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Înviat-a Hristos din morți, dezlegând legăturile morții, binevestește pământule bucurie mare, lăudați ceruri mărirea lui Dumnezeu.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Isus, Unuia, Celui fără de păcat.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Învierii lui Hristos închinându-ne nu încetăm. Că însuși ne-a mântuit pe noi de fărădelegile noastre, Sfânt este Domnul Isus, Cel ce a arătat învierea.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Ce vom răsplăti Domnului, pentru toate care ne-a dat ? Că pentru noi Dumnezeu este între oameni; pentru firea cea stricată, Cuvântul trup S-a făcut și S-a sălășluit întru noi; către cei nemulțumitori, Făcătorul de bine; către cei robiți, Eliberatorul, către cei ce ședeau întru întuneric,

Soarele dreptății; pe Cruce, Cel fără patimă, în iad lumina, în moarte viața, învierea pentru cei căzuți. Către Carele să strigăm : Dumnezeuul nostru mărire Ție.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Porțile iadului le-ai sfărâmat Doamne, și stăpânia morții ai surpat cu puternică tăria Ta; și împreună ai sculat pe morții cei ce dormeau din veac într-o întinerie, cu dumnezeiască și mărită învierea Ta, ca Împăratul tuturor și Dumnezeu atotputernic.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Veniți să ne bucurăm de Domnul și să ne veselim într-o învierea Lui, că împreună a ridicat pe cei morți din legăturile iadului cele nedezlegate și a dăruit lumii ca un Dumnezeu viață veșnică și mare milă.

Scoală-Te Doamne, Dumnezeuul meu! Înălță-Se mâna Ta, nu uita de săracii Țăi până în sfârșit. (Ps. 9, 32)

Strălucind îngerul, a șezut pe piatra mormântului celui de viață primitor și femeilor mironosițe a binevestit grăind înviat-a Domnul, precum mai-nainte a zis nouă. Spuneți ucenicilor Lui, că va merge mai-nainte de voi în Galileea și lumii va da viață veșnică, și mare milă.

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Ps. 9, 1)

Pentru ce ați lepădat piatra cea din capul unghiului, o călcătorilor de lege iudei? Aceasta este piatra, pe care o a pus Dumnezeu în Sion, Cel ce din piatră a izvorât în pustie apă și nouă ne-a izvorât din coasta Sa nemurire. Aceasta este Piatra, care din muntele cel fecioresc S-a tăiat fără de voie bărbătească, Fiul omenesc, Cel ce va să vină pe norii cerului, la Cel vechi de zile, precum a zis Daniel și veșnică este împărăția Lui.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira a V-a. A Învierii. glas 5

O, preaînțelepte, judecățile tale, Hristoase! Cum, lui Petru, prin giulgiurile singure, ai dat a cunoaște învierea ta? Și cu Luca și cu Cleopa împreună călătorind și vorbind, nu îndată te-ai vădit! Pentru aceasta, și mustrare ai primit, că

singur venetic ai fi în Ierusalim, și nu ai avea cunoștință până în sfârșit despre întâmplările lui. Ci, ca cel ce toate spre folosul făpturii le tocmești, și prorociile cele despre tine le-ai tâlcuit, și întru binecuvântarea pâinii ai fost cunoscut de ei; ale căror inimi, și mai înainte, spre cunoașterea ta s-au aprins; care și învățăcelilor adunați iată luminat au vestit învierea ta, prin care, miluiește-ne pe noi.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

Preotul: **Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voire.
Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție, Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeu ceresc, Părinte
atotîntînătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeu, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților
noștri,

și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădărdit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,
că Tu ești Dumnezeul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.
Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.
Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.

Troparul Învierii, glas 8

Înviat-ai din mormânt și legăturile iadului ai rupt; stricat-ai osânda morții, Doamne, pe toți din cursele vrăjmașului scăpându-i; arătându-Te pe Tine Apostolilor Tăi, i-ai trimis la propovăduire; și prin ei pacea Ta ai dăruit lumii, unule mult-Milostive.

Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur.

Dacă după doxologia mare nu se intră în Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci urmează ecteniile și Apolisul (dezlegarea deplină).

Preotul: **M**iluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru Sfântul Părinte

Papa (N.), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N.) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserica aceasta, pentru cei ce trudesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu darul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și într-o pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeu milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Preotul: Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeuul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Apolisul
(Dezlegarea deplină)

Preotul: Înțelepciune.

Poporul: Binecuvântează, Părinte.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeuul nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale Preacuviosului părinte Hariton Mărturisorul a cărei pomenire facem, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.